

Naunehal Singh and others v. Union of India and another
(N. C. Jain, J.).

ਦਿਲਚਸਪੀ. ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਲੈ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ।

(12) ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਵਿਆਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੁਝ ਜਨਤਕ ਅਫਸਰਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਰਤ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਮਨਮਾਨੀ, ਤਰਕ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਅਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਮਨਸੂਬੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ 11 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਪਰੋਵੀਸੋ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। . ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯੰਤਰਣ, ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ , ਅਨੁਸੂਚੀ R. 1 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, 11 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਰੀਨਿਊ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-1 - P-4 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਐਨਸੀ ਜੈਨ, ਜੇ.

ਨੌਨੇਹਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਓਪੀ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1987 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1400.

16 ਨਵੰਬਰ, 1990

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ (1894 ਦਾ I)- S. 9 — ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ — ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ — ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ — ਕੀ ਕਾਫੀ ਹੈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 9(2) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਮ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਮਾਬੱਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਸਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਐਸ. 9 ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਨਾਹ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ ੫)

21 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ।

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ: ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਲੋਂ ਵਕੀਲ ਵੀ.ਕੇ. ਕਟਾਰੀਆ

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਚ.ਐਸ.

ਨਿਰਣਾ

ਐਨਸੀ ਜੈਨ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) , ਨੂੰ ਛਾਉਣੀ ਲਈ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, - 9 ਅਕਤੂਬਰ, 74 ਦੀ ਧਾਰਾ 94 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ 1982 ਦੇ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 279 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ — ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, 8 ਦਸੰਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1982 ਦੇ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਨਾਲ 500 ਮੀਟਰ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 15 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ 8 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1984 ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ 11 ਜੂਨ, 1975 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਵਾਲਾ ਸੀ।

ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ। ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:

1. ਕੀ ਧਾਰਾ 9 (ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ iii) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨੋਟਿਸ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ*। OPR
2. ਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਆਰ
3. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ-1 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰੀ ਮੁੱਲ ਕੀ ਸੀ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ

Naunehal Singh and others v. Union of India and another
(N. C. Jain, J.).

4. ਰਾਹਤ.

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਰਾਜ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(2) ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਨੂੰ 11 ਜੂਨ, 1975 ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਬਾਰੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਮਿਤੀ, 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1984 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਠੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵੀ ਸਨ, ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਸਲ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਵੀ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਨੁਮਾਨਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਬਰਾੜ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਖੋਜ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। .

(3) 'B' 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਏ.ਡਬਲਯੂ.1 ਕਲਰਕ, ਦਫਤਰ ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਮਿਲਟਰੀ ਲੈਂਡ ਐਕਵਾਇਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੀਜ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਥਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕ ਅਮਸਰ ਅਣਘ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸ਼ੇਅਰ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਖੱਟਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। AW 2 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਮਹਿੰਦਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਾਲੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1983 ਤੱਕ ਅਵਾਰਡ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭੁਗਤਾਨ, ਅਨੁਸਾਰ ਗਵਾਹ ਅਕਤੂਬਰ, 1933 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1984 ਹੈ.. ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮਿਤੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰਕੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੰਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਹ ਜਲੂਰ ਜਾ ਕੇ ਰੋਸ ਵਜੋਂ ਅਦਾਇਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ। ਕਵੀਰਾਜ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਗਵਾਹ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਰ.ਡਬਲਯੂ. 1. ਪਟਵਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਰ. 1 ਤੋਂ ਆਰ. 5 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ .ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਮੋ. 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ¹ ਉਲਟਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। AW 1 ' ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "Ndtice ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੀ ਕਾਪੀ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਏ. 1 ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅੰਕ ਨੰਬਰ ਐਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਊ.ਐਨ.ਸੀ.ਈ. ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਮਿਲਣ ਬਾਰੇ ਇੰਨੇ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਬਿਆਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। AW 1 ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਏ.ਡਬਲਯੂ.1 ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਹ ਟੀ.ਬੀ. ਜਲੰਧਰ ਗਏ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ 24 ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1983 ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਹਵਾਲਾ ਅਰਜ਼ੀ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1984 ਨੂੰ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਰੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮਹਿੰਦਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਾਲੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਐਲਾਨ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਗਵਾਹ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਉਸ ਦੇ ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੀਫ ਪ੍ਰੋਟੈਕਟ ਮੈਨੇਜਰ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਇਨਫਰਮੇਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸਿਜ ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਹਿੰਦਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਾਲੀ ਨੂੰ ਜਦੋਂ

Naunehal Singh and others v. Union of India and another
(N. C. Jain, J.).

ਗਵਾਹੀ ਵਾਲੇ ਖਾਨੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਹ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ - ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਹਿੰਦਰ ਪਰਿਆਣ ਸਿੰਘ ਬਾਲੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ +hnt ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਪਿੰਡ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਬਾਰੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਸਲ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ nn ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਰਡਰਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਇਸ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਹਿੰਦਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਾਲੀ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਾਲ 1975 ਵਿੱਚ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਨ੍ਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ।

(5) ਅਡੀਸ਼ਨਲ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਖੱਟਾ ਸੰਯੁਕਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਿਰ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਕੀਮ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਸਲ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 8, ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਨੁਭਾਗ . ਐਕਟ ਦਾ 9(1) ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ: ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਜਾਂ ਨੇੜੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਤ. ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਪਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਦੱਸਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਿਆਨ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ 1 ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ 15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(3) ਕੁਲੈਕਟਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨੋਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਐਨ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਜੇ.)

ਇੰਡੀਅਨ ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਐਕਟ, 1898 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਅਤੇ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਪਤਾ ਜਾਂ ਸਥਾਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਪਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੋ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਆਮ ਜਾਂ 'ਪਬਲਿਕ ਨੋਟਿਸ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਐਕਟ ਦਾ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ 'ਨਿੱਜੀ ਨੋਟਿਸ' ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ, ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰਕਸੰਗਤਤਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ - ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਰਾਹੀਂ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਰਕਮ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 9(3) ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਲੈਕਟਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਆਮ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਨਾਹ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਨਿਤਾਈ ਡਰਾਫਟ ਬਨਾਮ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਵਿੱਚ, (1) ਇੱਕ ਭਰਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਤਾਈ ਡਰਾਫਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਭਰਾ ਵੱਲੋਂ ਨੋਟਿਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਬਾਰੇ, ਇਹ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਭਰਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਯਕੀਨਨ,

(1) ਏਆਈਆਰ 1924 ਪਟਨਾ 608।

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ¹ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ¹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9(2)' ਅਤੇ 9(3); ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਜੋ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 9(2) ਅਤੇ 9(3) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9(2) ਅਤੇ 9(3) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(6) ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨਿੱਜੀ ਜ ਉਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀਮਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 12(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਐਕਟ, ਅਵਾਰਡ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਨੁਪਾਤ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਕੈਸਰ ਜਹਾਂ ਬੇਗਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ <2> ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਸਵੰਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਰਥਨ ਲੈਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਮੋਹਾਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। (3) ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ, ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ 1982 ਦੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 279 . ਅਪੀਲ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ, ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

(2) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 1604

(3) 1989 (1) PLR 270.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ

ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ